

D E K R E T

z dnia 23 czerwca 1945 r.

Przepisy wprowadzające Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U.R.P. Nr 1, poz. 1), Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej, Rady Narodowej, zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Z dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego tracą moc, z zastrzeżeniami podanymi niżej, dotychczasowe przepisy, dotyczące wojskowego postępowania karnego.

Art. 2. Przepisy Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego stosuje się do spraw wszczętych przed dniem wejścia jego w życie, z zastrzeżeniami, wskazanymi niżej w art. 3 i 4.

Art. 3. Sprawy, wszczęte i prowadzone według przepisów dotychczasowych, uznaje się za wszczęte i prowadzone prawidłowo, choćby nie odpowiadało to przepisom Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 4. Postępowanie wojskowego organu wymiaru sprawiedliwości, wszczęte przed dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego, toczy się do końca przed tym organem według przepisów dotychczasowych.

W razie jednak uchylecia wyroku lub wznówienia postępowania, dalsze postępowanie toczy się według przepisów Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 5. Wykonanie kar, orzeczonych przed dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego, odbywa się według przepisów tego kodeksu.

Art. 6. § 1. W razie umorzenia postępowania postanowieniem lub wyrokiem na podstawie art. 15 Kodeksu Karnego Wojska Polskiego, jeżeli zachodzi potrzeba umieszczenia oskarżonego w zakładzie leczniczym, prokurator wojskowy zwraca się do właściwej władzy o wydanie zarządzenia celem umieszczenia oskarżonego w odpowiednim zakładzie lub o zwolnienie go ze służby wojskowej i przekazanie rodzinie lub właściwym władzom cywilnym.

§ 2. Jeżeli oskarżony nie jest żołnierzem, prokurator przekazuje go w tym celu sądowi powszechnemu.

Art. 7. § 1. W razie umorzenia postępowania postanowieniem lub wyrokiem na podstawie art. 69 § 4 Kodeksu Karnego Wojska Polskiego, jeżeli zachodzi potrzeba umieszczenia oskarżonego w zakładzie wychowawczym, prokurator wojskowy zwraca się do właściwej władzy wojskowej o wydanie zarządzenia celem zwolnienia oskarżonego ze służby wojskowej i przekazania go sądowi powszechnemu dla zastosowania środka wychowawczego.

§ 2. Jeżeli oskarżony nie jest żołnierzem, prokurator przekazuje go w tym celu sądowi powszechnemu.

Art. 8. Właściwość sądów wojskowych nie rozciąga się na przestępstwa, popełnione przed zaistnieniem okoliczności uzasadniających tę właściwość, o ile przepisy szczególny nie stanowi inaczej.

Art. 9. W czasie wojny lub powszechnej mobilizacji właściwość sądów wojskowych co do osób, podlegających im w tym czasie, rozciąga się na zbrodnie popełnione przed zaistnieniem tej właściwości.

Art. 10. § 1. W czasie wojny lub powszechnej mobilizacji postępowanie karne co do osób, podlegających w tym czasie właściwości sądów wojskowych, odnośnie poprzednio popełnionych występków i wykrożeń zawieszają się do czasu ustalenia okoliczności, uzasadniających tę właściwość.

§ 2. Z chwilą demobilizacji osób, wymienionych w § 1. zawieszono w stosunku do nich postępowanie karne może być umorzono, jeżeli zachodzi przypadek mniejszej wagi, zła wola sprawcy jest nieznaczna, skutki czynu małoważne albo sprawca swą służbą w wojsku wykazał poprawę lub przestał być niebezpieczny dla istniejącego porządku prawnego albo gdy ściganie przestępstwa w drodze postępowania sądowego jest niecelowe.

Art. 11. Z dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego dotychczasowi obrońcy wojskowi przestają być obrońcami wojskowymi, o ile nie zostaną wpisani na listę obrońców wojskowych w

myśl art. 51 Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 12. W sprawach, podlegających właściwości sądów wojskowych, do dochodzenia których powołane są ustawami szczególnymi organa bezpieczeństwa publicznego, prokurator wojskowy sprawuje nadzór nad prowadzeniem dochodzenia. Może on udzielać wiążących wskazówek prowadzącemu dochodzenie.

Art. 13. Z zachowaniem praw i obowiązków oficera śledczego postępowanie przygotowawcze może prowadzić funkcjonariusz śledczy organu bezpieczeństwa publicznego.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Art. 15. Wykonanie dekretu porucza się Ministrom: Obrony Narodowej, Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa

Publicznego i Administracji Publicznej — każdemu w zakresie jego działania.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Edward Ochab